

Слово Боже (на неділю)

**Апостол Ряд.: Євр. 321 зач. 9,
11 – 14.**

Браття, Христос, прийшов як первосвященик майбутніх благ. Він пройшов через більший і досконаліший намет, нерукотворний, тобто не земної будови, і увійшов раз назавжди у святиню не з кров'ю козлів та телят, але з власною кров'ю і найшов вічне відкуплення. Бо як кров волів і козлів та попіл з ялівки освячує, коли окропить нечистих, даючи їм чистоту тіла, скільки більше кров Христа, який Духом вічним приніс себе самого непорочним Богові, очистити нашу совість від мертвих діл для служіння Богові живому.

Євангеліє Ряд.: від Мр. 47 зач. 10, 32-45.

Одного разу Ісус, взявши дванадцятьох, почав їм говорити, що має з ним статися: – Оце йдемо в Єрусалим, і Син чоловічий буде виданий первосвященикам та книжникам, і засудять його на смерть, і видадуть його поганам, і насміхатимуться з нього, й уб'ють, і по трьох днях він воскресне. Яків та Іван, сини Заведея, підходять до нього й кажуть йому: – Учителю, хочемо, щоб ти нам зробив те, чого попросимо. Він їм відповів: – Що хочете, щоб я зробив вам? – Дай нам, – ті йому кажуть, – щоб ми сиділи один праворуч, другий ліворуч тебе у твоїй славі. Ісус сказав їм: – Не знаєте, чого просите. Чи можете пити чашу, яку я п'ю, і христитися хрищенням, яким я хрищуся? Вони йому відповіли: – Можемо. Ісус сказав їм: – Чашу, яку я п'ю, питимете, і хрищенням, яким я хрищуся, христитиметесь. Сидіти ж праворуч мене чи ліворуч – не моє дати вам, а кому приготовано. Почули про те десятеро й обурились на Якова та Івана. Тоді Ісус прикликав їх і сказав їм: – Ви знаєте, що ті, яких увисають князями народів, верховодять ними, і їхні вельможі утискають їх. Не так воно хай буде між вами, але хто з-між вас хоче стати великим, хай буде вам слугою, і хто з-між вас хоче бути першим, хай буде рабом усіх. Бо Син чоловічий не прийшов на те, щоб йому служили, лише щоб служити й віддати своє життя як викуп за багатьох.

Прп.: Євангеліє: Лк. 33 зач. 7, 36-50.

В той час просив Ісуса один з фарисеїв, щоб їв з ним. І ввійшов Ісус до фарисея в хату й сів за столом. Аж тут жінка, що була грішниця у місті, довідавшись, що він був за столом у хаті фарисея, принесла алябастрову пляшечку, повну пахощів, і, ставши, вся у сльозах, коло ніг Ісуса ззду, почала обмивати слізьми його ноги, волоссям своєї голови обтирати і цілувати ноги й мастити їх пахощами. Побачивши те фарисей, що запросив його, міркував собі, кажучи: якби це був пророк, він знав би, хто й яка це жінка, що доторкається його: це грішниця! Тоді Ісус заговорив до нього: – Симоне, маю тобі щось сказати. Той відповів: – Кажі, учителю. – Двоє довжників було в одного позичайла; один був винен п'ятсот динаріїв, а другий п'ятдесят. А що вони не мали звідки віддати, він подарував обом. Котрий, отже, з них більше буде його любити? Озвася Симон і каже: – Гадаю, той, якому подарував більше. Ісус сказав до нього: – Судив єси добре. І, обернувшись до жінки, промовив до Симона: – Бачиш цю жінку? Прибув я у дім твій, і ти не дав мені води на ноги. Вона ж слізьми обмила мені ноги й витерла своїм волоссям. Поцілунку ти мені не дав; вона ж, відколи я ввійшов, не перестала цілувати мені ноги. Оливою не намастив ти голови моєї; вона ж миром пахучим намастила мені ноги. Тому кажу тобі, прощаються їй численні її гріхи, бо вона полюбила багато. Кому ж мало прощається, той мало любить. Потім сказав до жінки: – Прощаються тобі гріхи твої. І почали ті, що з ним сиділи за столом, говорити між собою: – Хто це такий, що й гріхи відпускає? До жінки ж промовив: – Віра твоя спасла тебе; іди в мирі.

Життя Марії Єгипетської

В одному палестинському монастирі, а монастирі ті славили дуже строгим життям монахів, жив старець, ермохан на ім'я Зосима. І ось на старості літ стала його непокоїти думка, чи є ще хто на світі, хто, посвятившись пустельному життю, дійшов у постах та умертвленнях до більшої досконалості, ніж він? Та думка – це наче б початок гордості, однак вона не полишала його ні вдень, ні вночі, і хто знає, чи не довела б його до гріха, якщо б не Боже милосердя, яке не полишало нас у хвилини спокус і випробувань. І так Зосима зустрів одного чужого монаха, а той йому порадив, щоб пішов до надйорданських монастирів подивитися, як живуть там монахи.

Послухав поради Зосима, пішов над Йордан, попросився до одного з монастирів і там через кілька днів пересвідчився, що його пости, молитви та інші умертвлення були нічим у порівнянні з життям отих відлюдників, серед яких довелося йому тепер жити. І так, каючись, наслідував він прикладам інших і зажив життям правдиво ангельським. У цих надйорданських монастирях був звичай, що монахи в перші дні Великого посту залишали монастир, ішли в пустелю і кожен проводив там Великий піст так, що один про другого нічого не знав. До монастиря, який залишалися доглядати двоє або троє монахів, усі поверталися перед Квітною неділею. Тож і Зосима разом з іншими пішов у пустелю, і двадцять днів ішов та йшов перед собою. Аж якось, саме в обідній час, коли закінчив співати псалми шостою часу, побачив перед собою нагого чоловіка, що втікав, тіло якого почорніло і висохло від сонячної спеки і зимових дощів, а голову вкривало довге волосся. Як ми сказали, чоловік той утікав від Зосими, а той, не в змозі своїми старечими ногами його надзогнати, став голосно кричати: "Слуго Божий, чому втікаєш від мене, грішного старця? Хто б ти не був, це я молю тебе Іменем Бога, якому ти служиш і живеш тут, зупинись і вділи мені твоє благословення!"

Тоді утікач заховався за ровом і сказав так: "Отче Зосимо, якщо хочеш, щоб я, грішна жінка, говорила з тобою, кинь мені свого плаща, щоб я могла накритися ним!" Зосима здивувався, коли почув, що чоловік той кличе його на ім'я, і скинув свій плащ, і тоді стала перед ним невіста, до ніг якої припав старець і просив благословення. Але вона сама припала до його ніг і сказала: "Не ти, а я маю просити в тебе благословення, ти ж бо священник і вже стільки літ служиш перед престолом Господнім!"

А коли Зосима і далі наполягав на своєму проханні, невіста та поблагословила його Іменем Божим, після чого обоє стали молитися. В часі тої молитви Зосима побачив, що невісту в молитві було піднесено над землею, і прийшла йому думка, чи не обман це диявольський? Але думка зразу ж відступила, коли він побачив, як молільниця ознаменувала себе знаком святого хреста. Закінчивши молитву, Зосима попросив її розповісти про своє життя і свої подвиги. І вона почала йому розповідати:

"Давні це вже літа! Я народилася в Єгипті. Та лиш мені минуло дванадцять літ, як я втекла від своїх батьків до Олександрії, і тут стала вести життя грішне і мерзенне. Не було гріха, яким би я не зневажила Бога, а тисячі душ через мене впали у згубу. Так жила я сімнадцять літ. Та якось я побачила, як багато людей сідає на корабель, аби добратися до Єрусалиму і там поклонитися чесному дереву святого Хреста, на якому вмер Спаситель. Я вирішила також їхати, та не для богомилля, а для того, щоб у Єрусалимі далі вести грішне, пюгаве життя. А під час плавання на кораблі моїм гріхам уже не було ані кінця, ані міри. Так приїхали ми до Єрусалиму. З цікавості, я також хотіла побачити Господній Хрест, тому зайшла до церковного притвору. Але до самої церкви увійти не могла. Якось невидима сила відпихала мене назад. Так повторювалося рази чотири. І тоді я усвідомила, що це мої гріхи, моє мерзенне життя вчинило мене негідною бачити святий Хрест. Невимовний жаль охопив мене, а стала плакати і бити себе в груди. Нараз підвела погляд і побачила на стіні притвору образ Пресвятої Богородиці. Я припала перед ним на коліна і стала молитися:

«Пренепорочна Діво, образе всякої чистоти і невинності, я знаю, що Ти гидуєш такою грішницею, як я! Але Ти, о Мати, є єдиним прибіжищем грішних, тож помилуй мене! Чим більші гріхи мої, тим більше молитиму Тебе, щоб випросила для мене ласку у свого Сина. Дозволь мені глянути на святий Хрест Господній, а я все своє життя хочу каятися у своїх гріхах і злоби, я втечу від світу, піду туди, куди Ти мені скажеш їти!» Після молитви мені стало легше на серці, і я разом з іншими ввійшла до церкви, аж до місця, де могла припасти на коліна перед животворящим Хрестом Господнім. Тут у гарячих сльозах я повторила свою обітницю, що решту життя хочу посвятити покаянню, і в жалю та з плачем я повернулася до образу Пречистої і тут молилася з глибини душев-

ної і просила поради, куди мені йти. Враз я виразно почула голос: «Іди за Йордан, і там знайдеш спокій!» А коли я, не гаючись ані хвили, підкорилася Божій волі, при виході з церкви якась милосердна душа, бачачи моє сльозами залите лице, дала мені три срібняки, зі словами: «Молися, мати, за мене». За ті гроші я купила хліба і пішла над Йордан. Тут молилася цілу ніч, умила водою своє лице і в церкві святого Йоана Хрестителя приступила до таїнства сповіді, а опісля до святого причастя. У молитві минув день і ніч, – а наступного дня я переправилася через Йордан і пішла в пустелю. Було мені тоді 29 літ. З того часу в пустелі я прожила 47 літ і до нині не бачила нікого з людей. Упродовж 17 літ мене страшно мучили спокуси. Перед очима постійно стояли розкоші грішного життя, диявол тягнув мене назад, до нього, в уста втискалися безсоромні пісні. У тих спокусах я кидалася на землю, сльозами вмивала пісок пустелі, а молитвою моєю були короткі слова: «Господи, помилуй мене!»

Від тих спокус пам'ять покидала мене, і я не знала, не тямилася більше нічого, окрім одного, що присягла перед образом Пречистої кається до смерті і ніколи не грішити. І Богородиця не покинула мене; спокуси відійшли, я цілком віддалася волі Отця небесного; голод, спрага, холод і спека – все це мені байдуже, як байдужі всі потреби тіла, бо знаю, що не самим хлібом чоловік живе».

Зосима, почувши, що вона переплітає оповідання своє словами Святого Письма, спитав її, чи читає вона Святе Письмо, але Марія відповіла, що не вміє ані читати, ані писати, Святого Письма ніколи не бачила, а що знає – цим завдячує лиш ласці Божій. Пізнав тепер Зосима, як служать Богу невчені та святі слуги Його і голосно став дякувати Богові, що привів його на це місце. А свята каяниця просила його лиш про дві речі: перше, щоб нікому не розповідав про неї, як довго житиме; а друге, щоб наступного року в часі Великого посту не полишав монастиря, а щойно

в Страсний четвер приніс їй святе причастя і чекав її над берегом Йордану. Після тих слів вона попросила у нього благословення, і потім відійшла так швидко, що Зосима не зміг її вже ні про що спитати.

Минув рік. З початком Великого посту Зосима не зміг, як звичайно, йти в пустелю; а занедажував на пропасниці. А в Страсний четвер узав Пресвяті Дари і пішов на берег Йордану. Минали довгі години; старець занепокоївся, бо думав, що, може, свята чекала на нього і відійшла в пустелю; а опісля зажурився, бо спало йому на думку, що нема на чому переправитися на другий берег ріки. Враз Зосима побачив, що свята, з руками складеними навхрест, сухою ногою іде по хвилях ріки просто до нього. Тут припала вона на коліна, попросила, щоб старець промовив з нею молитви і Символ віри і з найбільшим смиренням прийняла святе причастя, а потім вголос промовила: «Нині відпусти рабу Твою, Господи, бо очі мої бачили спасіння Твое!»

Вони довго молилися разом, а потім свята сказала до старця: «Отче Зосиме, наступного року прийди на те місце, де вперше зустрів мене!» Попросивши благословення, вона перехрестила ріку та знову, як по суші, перейшла по хвилях на другий берег і за мить Зосима вже її не бачив. Благословляючи Господа, Зосима повернувся до монастиря, та жаль йому було, що не запитав в неї ім'я. Наступного року святий старець пішов у пустелю, туди, де вперше зустрів свята, і побачив, що лежить вона нежива зі складеними на грудях руками. Став Зосима на коліна і почав голосно молитися Богові, який покликав до своєї слави велику каяницю. А коли встав після молитви, побачив на піску написані слова: «Отче Зосиме, поховай тіло грішної раби Марії, віддай землю землі».

Сповнивши цей християнський обов'язок, преподобний Зосима повернувся до монастиря і розповів братам усе, що бачив та чув, і всі славили Господа і святу Марію каяницю. Померла вона близько 450 р.

МАТЕРІАЛИ ВЗЯТО З: ЖИТТЯ СВЯТИХ

Розумій молитву

в. Святе таїнство Євхаристії

2. Святі Таїнства зцілення

Унаслідок гріхопадіння прародичів послабилася воля людини та її здатність розпізнавати й обирати добро. У своїх взаєминах із Богом, ближнім й у ставленні до себе самої і довілля людина стала керуватися не любов'ю та даруванням себе, а самолюбним використанням людей задля власної користі і споживацтва. Наслідком гріхопадіння є втрата цілісності людини, що виявляється у

фізичних і душевних стражданнях, хворобах і смерті.

Христос прийшов у світ, аби зцілити й спасти людину, щоб відновити втрачену людиною цілісність. Христос – лікар душ і тіл людських – під час Свого земного життя відпускав гріхи та зціляв хворих, а після вознесіння силою Святого Духа чинить це й далі через Свою Церкву у святих таїнствах Покаяння та Єлеопомазанья.

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 447-448

Розклад богослужінь

на 6-й тиждень Великого посту

Понеділок 15.04 – Прп. Тита, чудотворця.

07:30 – Утренняя, Часи, Обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів, Матері в молитві

Вівторок 16.04 – Прп. ісп. Микити, ігумена обители Мидикійської.

07:30 – Утренняя, Часи, Обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів,

Середа 17.04 – Прпп. Йосифа, піснопisca, і Юрія, що в Малей.

07:30 – Утренняя Часи, Обідниця

09:00 – Парастас (Сорокоусти)

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів, Біблійні читання

Четвер 18.04 – Свв. мчч. Теодула і Агатопада, і що з ними.

07:30 – Утренняя Часи, Обідниця

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів,

П'ятниця 19.04 – Св. Євтихія, архиєп. Царгородського. Переставлення св. Методія, учителя слов'янського.

07:30 – Утренняя, Часи, Обідниця

09:00 – Парастас (Сорокоусти)

18:00 – Літургія Передшеосвячених Дарів

19:00 – Молебень за здоров'я

Субота 20.04 – Субота Лазарева. Прп. Юрія, єп. Митилінського.

07:30 – Св. Літургія за упокій

09:00 – Св. Літургія в наміренні давших

18:00 – Велика Вечірня з Литією та Утренняя

Недія 21.04 – Неділя 6-та Великого посту, квітня. ВХІД ГОСПОДНІЙ В ЄРУСАЛИМ. Свв. апп. Іродіона, Агава, Руфа, Асинкрита, Флегонта і Єрма.

07:30 – св.Літургія св. Івана Золотоустого

09:00 – св.Літургія св. Івана Золотоустого

11:00 – св.Літургія св. Івана Золотоустого

18:00 – Вечірня, Акафіст

Парафіяльна спільнота «**Веснянка**» руху «**Віра і Світло**» для парафіян та прихожан Патріаршого собору Воскресіння у Вербну неділю готує букети з вербових гілочок. Букети можна буде придбати за пожертву у представників спільноти біля входу в собор в неділю **21 квітня перед Божественною Літургією о 9:00 та 11:00 год.**

Ваші пожертви підтримають організацію **літнього табору** спільноти. Дякуємо і пам'ятаємо про вас в молитві!

Понеділок, **15 квітні 2019 року о 19:00 год.** В Патріаршому соборі Воскресіння Христового, відбудеться **концерт «Веснічне Бдіння»** за участі **КИЇВСЬКОГО СИМФОНІЧНОГО ОРКЕСТРУ ТА ХОРУ.** Запрошуємо всіх, вхід вільний!

КИЇВСЬКИЙ СИМФОНІЧНИЙ ОРКЕСТР І ХОР

Понеділок, 15 квітня 2019 року о 19:00

Патріарший собор Воскресіння Христового УГКЦ
(вул. Микільсько-Слобідська, 5)

Сергій Рахманінов

ВСЕНІЧНЕ БДІННЯ

Диригент Вікторія Кончаковська
Соліст Михайло Багмут (тенор)

ВХІД ВІЛЬНИЙ

ВХІД ВІЛЬНИЙ

Душпастирі тижня

о. Богдан Чурило - (097) 309 68 69

о. Василь Барна - (098) 642 25 02

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарчук,
о. Андрій Гах, о. Василь Барна,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

ВАШОЮ ПОЖЕРТВОЮ
ЄДРПОУ 41467776
Р/Р 26002056213251
МФО 380269
«ПОЖЕРТВА НА СОБОР»

КОНТАКТИ:

адміністратор ерм. Ніканор Лоїк,
вул. Микільсько-Слобідська, 5
(044) 459-31-94; (067) 653 07 31
CATHEDRAL.UGCC@GMAIL.COM
KYIVSOBOR.UGCC.ORG.UA